

[Forsvarsministeren.]

adgang til at komme under reguleringsfonden blev fri og ikke som hidtil betinget af, at indtægtsforholdene er sådanne, at de ikke er tilstrækkelige til lodsernes livsophold.

Da en vurdering af de økonomiske konsekvenser heraf krævede yderligere undersøgelser, som ikke kunne gennemføres i folketingsåret 1958-59, blev tidspunktet for lovens revision ved lov nr. 220 af 11. juni 1959 om udskydelse af revision af lov om lodsvæsenet fastsat til folketingsåret 1959-60.

Med hensyn til spørgsmålet om en revision af pensionsbestemmelserne i lodsloven blev det ved den nævnte lov bestemt, at pensionerne fra Den fælles Lodspensionskasse skulle udbetales efter de hidtidige regler, hvilket indebar, at lodserne, indtil revisionen kunne finde sted, ikke fik adgang til at oppebære folkepensionens mindstebeløb.

Forsvarsministeriet nedsatte herefter et udvalg, der fik til opgave at afgive indstilling om ændring af de gældende bestemmelser for beregning af afgiften til reguleringsfonden.

Dette udvalg — hvori Lodsforeningen var repræsenteret med 3 medlemmer — har den 17. december 1959 afgivet en betænkning med udkast til lovforslag, der er tiltrådt af samtlige medlemmer af udvalget. Betænkningen er tilstillet medlemmerne af det høje ting.

Som det vil fremgå af betænkningen, har udvalget foreslået, at den gældende beregning af afgiften til reguleringsfonden ændres fra en bruttoordning til en nettoordning efter samme retningslinjer, som man havde fundet frem til under forhandlingerne med lodserne sidste år.

Denne ordning går i hovedtræk ud på, at afgiften beregnes som en fast procentafgift af den del af lodseriets indtægter, der er til rest efter fradrag af lodseriets fælles udgifter. Til disse udgifter henregnes foruden de egentlige driftsudgifter, udgifter til afskrivning og forrentning af lodseriernes fartøjsmateriel, samt udgifter i forbindelse med lodseriernes pensionsordning.

Da afgiften efter den gældende ordning alene beregnes af en bruttolodsfortjeneste over 36 000 kr. årlig, har udvalget foreslået,

at der også ved afgiftsberegning efter netto regnes med en afgiftsfri indtægt.

I 1954, da den nuværende ordning blev indført, skønnede man, at lodseriernes gennemsnitlige driftsudgifter androg ca. $\frac{1}{3}$ af bruttolodsfortjenesten, således at der til en afgiftsfri bruttolodsfortjeneste på 36 000 kr. svarede en nettofortjeneste på ca. 24 000 kr.

På denne baggrund har man i udvalget fundet det rimeligt at sætte det afgiftsfri beløb under en nettoordning til ca. 25 000 kr., og da man endvidere har ment at burde imødekomme lodsernes ønske om, at det afgiftsfri beløb fremtidig underkastes en regulering i overensstemmelse med statens lønninger, har man foreslået, at det afgiftsfri beløb fastsættes til den udbetalte løn til statstjenestemænd på slutløn i 23. lønningsklasse uden stedtillæg. Til denne lønningsklasse er henført en række af statens navigatører.)

Efter således at have fastsat retningslinjerne for en nettoordning samt reglerne for beregningen af det afgiftsfri beløb har udvalget drøftet afgiftsprocentens størrelse, idet man i denne forbindelse har lagt indtægtsforholdene i 1957 til grund, eftersom dette grundlag havde været benyttet under det forudgående arbejde i 1958.

I 1957 indbragte den gældende ordning et samlet afgiftsbeløb til reguleringsfonden på 240 000 kr., og en opstilling over fondens indtægter og udgifter i 1957 viste et underskud på 39 000 kr., der kunne dækkes gennem overskud fra tidligere år.

Undersøgelser foretaget af udvalget har vist, at den gennemsnitlige driftsudgiftsprocent for de afgiftspligtige lodserier beløb sig til ca. 41.

En til en nettolodsfortjeneste af 25 000 kr. svarende gennemsnitlig bruttolodsfortjeneste vil herefter andrage 42 400 kr. Såfremt det havde været muligt at regulere afgiften til fonden således, at lodserne fortsat havde været sikret en nettofortjeneste på 24 000-25 000 kr., skulle afgiften efter den nuværende ordning først begynde ved bruttofortjenesten på ca. 42 000 kr., og afgiften ville da have indbragt et beløb af ca. 175 000 kr. Fondens underskud ville i 1957 da have andraget ca. 105 000 kr.

Hvis den foreslåede nettoordning i 1957 skulle have indbragt et beløb af ca. 175 000